

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

03 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Vuico Angela în numele inculpatului Medvițchi Ion, prin care solicită casarea sentinței Judecătorei Ungheni din 30 iulie 2020 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Medvițchi Ion XXXX, născut la xxxxx, originar și domiciliat în r-nul xxxxx, s xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 04.02.2020 - 30.07.2020 (prima instanță);
2. 24.09.2020 - 07.04.2021 (instanța de apel);
3. 18.06.2021 - 03.11.2021 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Ungheni din 30 iulie 2021, Medvițchi Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 171 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa de 4 ani închisoare;
- art. 188 alin. (2) lit. c), d), e) Cod penal, la pedeapsa de 8 ani închisoare;
- art. 192¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, la pedeapsa de 3 ani închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepelor aplicate, lui Medvițchi Ion i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 85 Cod penal, a fost adăugată parțial la pedeapsa aplicată, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Ungheni din 01 aprilie 2016 pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e) Cod penal și a fost stabilit inculpatului Medvițchi Ion pedeapsa definitivă sub formă de

închisoarea pe un termen de 12 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

De asemenea, a fost dispusă încasarea din contul lui Medvițchi Ion în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 31018 lei, totodată fiind soluționată și soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că la 04 decembrie 2019, aproximativ la ora 23:00, Medvițchi Ion, având intenția comiterii atacului în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, însoțită de aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei și amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, mascându-și fața cu o cagulă special adaptată în acest scop, prin forțarea geamului, a pătruns în domiciliul lui xxxxx, a.n. xxxx, din s. xxxxx, r-nul xxxxx, și, profitând de vârsta înaintată a proprietarei, a amenințat-o cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea cu un cuțit de bucătărie, cerându-i să-i predea banii pe care îi are, iar la răspunsul părții vătămate că nu are bani, în scop înfrângerii voinței, i-a aplicat acesteia mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste corp, cauzându-i dureri fizice și vătămări corporale, după care în mod deschis a sustras bani în sumă de 100 de lei, cauzând astfel părții vătămate Xxxx Xxxx o daună materială în sumă de 100 lei.

Tot el, la aceeași dată și în același loc, continuându-și acțiunile sale infracționale, urmărind scopul satisfacerii poftelor sale sexuale, manifestată prin întreținerea unui raport sexual normal contrar voinței lui Xxxx Xxxx, a amenințat-o cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătate cu un cuțit de bucătărie după care i-a aplicat acesteia mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste corp, și prin constrângere fizică și psihică a întreținut cu ea un raport sexual normal împotriva voinței lui Xxxx Xxxx, în așa mod cauzându-i dureri fizice.

La 16 septembrie 2019, aproximativ la ora 22:00, Medvițchi Ion de comun acord și după o înțelegere prealabilă cu o persoană în privința căruia a fost disjunsă urmărirea penală, aflându-se la domiciliul său din s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, având scopul răpirii mijlocului de transport fără scop de însușire, i-a aplicat lui Movileanu Petru mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste corp și față, cauzându-i dureri fizice și vătămări corporale neînsemnate, după care, a răpit autoturismul acestuia de model „Volkswagen Golf ” cu n/î Xxxxx, care era parcat în fața casei lui Medvițchi Ion din s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, deplasându-se într-o direcție necunoscută, abandonând automobilul respectiv la intersecția drumurilor publice dintre satele Hîrcești și Mînzătești din raionul Ungheni.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Medvițchi Ion în baza:

- art. 171 alin. (1) Cod penal - violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei;

- art. 188 alin. (2) lit. c), d), e) Cod penal - tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, săvârșit de o persoană mascată, prin pătrunderea în locuință, cu aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de armă;

- art. 192¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal - răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, săvârșită de două persoane, însoțită de violență nepericuloasă pentru viața sau sănătatea victimei.

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către:

2.1. Avocatul Arabadji Maria în numele inculpatului Medvițchi Ion, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Medvițchi Ion să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- prima instanță a pronunțat o sentință de condamnare, cu toate că în ședința de judecată nu au fost administrate probe pertinente și concludente ce ar confirma vinovăția lui. Astfel, instanța condamnându-l pe art. 171 alin. (1) și 188 alin (2) Cod penal, nu a luat în considerare faptul, că toate probele puse la baza sentinței de condamnare sunt indirecte, deoarece majoritatea martorilor audiați în ședința de judecată au confirmat spusele părții vătămate Xxxx Xxxx;

- martorii Cerneva Ioana și Strîmbovschi Vasile au declarat, că partea vătămată Xxxx Xxxx a venit la ei și le-a povestit, că o persoană mascată a pătruns în casa ei, a violat-o și i-a cerut bani. Presupune că a fost Medvițchi Ion, deoarece la recunoscut după voce, ulterior au văzut o persoană cu mască la colțul anexei casei, pe care la față nu au văzut-o, dar după hainele în care era îmbrăcată persoana, este sigur că a fost Medvițchi Ion. Aceste declarații instanța urma să le aprecieze critic, deoarece nici o persoană nu poate fi condamnată în baza unor presupuneri și toate dubiile neconfirmate prin alte probe se apreciază în favoarea învinuitului, inculpatului;

- urmau să fie apreciate și declarațiile martorului Munteanu Vasile, care a relatat deja cele povestite de martorul Strîmbovschi Vasile. Cu atât mai mult, că el în ședința de judecată a menționat faptul că are probleme cu memoria. Iar martorii Caracas Raisa, Caracas Mihai și Caracas Gheorghe au dat declarații, care nu au tangență cu învinuirea condamnatului Medvițchi Ion. Ei au menționat doar că au servit împreună băuturi alcoolice la magazinul din sat și acasă la Caracas Mihai, după care s-au despărțit și fiecare au plecat la casele lor;

- la baza condamnării instanța a menționat și procesele verbale de cercetare la fața locului cât și rapoartele de expertiză judiciară. Dar și în urma cercetării la fața locului nu s-au stabilit careva probe ce ar dovedi cu veridicitate vina inculpatului

Medvițchi Ion. Căciula neagră cu trei găuri ridicată de la fața locului nu poate servi drept temei, că anume îi aparține lui Medvițchi Ion, deoarece acuzatorul nu a prezentat instanței probe convingătoare, ca exemplu raport de expertiză judiciară, care să confirme apartenența căciulei;

- în ce privește rapoartele de expertiză judiciară, ele nu pot fi considerate ca probe pentru stabilirea vinovăției condamnatului, deoarece în nici un raport nu este concluzionat, că în urma efectuării expertizelor judiciare s-ar fi stabilit careva urme papilare, celule vaginale, sânge, spermatozoizi, etc., ce i-ar aparține lui Medvițchi Ion. Astfel aceste rapoarte nu au nici un suport juridic pentru învinuirea și condamnarea lui Medvițchi Ion;

- vinovăția inculpatului Medvițchi Ion în comiterea infracțiunilor incriminate nu a fost demonstrată și acesta urmează să fie achitat;

- învinuirea pe art. art. 192¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal nu și-a găsit confirmare. Or, au fost audiați partea vătămată Movileanu Petru, martorii Colenco Constantin, Baram Ion, însă nici unul nu au declarat instanței, că l-au văzut pe inculpat cum ar fi răpit mijlocul de transport. Dar au menționat cum s-au deplasat la casa lui Medvițchi Ion, unde au servit băuturi alcoolice, că a fost un conflict între partea vătămată și condamnat, și locul unde a fost depistată mașina părții vătămate;

- atât în timpul urmăririi penale cât și la examinarea în fond nu au fost acumulate suficiente probe directe, utile și veridice, care în ansamblul lor să coroboreze între ele și să confirme integral vinovăția lui Medvițchi Ion în săvârșirea infracțiunii de viol, de tâlhărie și răpirea mijlocului de transport.

2.2. Inculpatul Medvițchi Ion, care a solicitat casarea acesteia și reducerea termenului de pedeapsă, inclusiv cu aplicarea prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- nu-și recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal, or aceasta e întemeiată doar pe rapoartele de expertiză judiciară;

- ce ține de învinuirea pe art. 192¹ Cod penal, nu-și recunoaște vinovăția, or învinuirea a fost întemeiată doar pe argumentele părții acuzării, nefiind respectate garanțiile unui proces echitabil, nefiind luate în considerare declarațiile sale;

- î-și recunoaște vinovăția doar în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 Cod penal.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2021, au fost admise apelurile declarate, casată parțial sentința primei instanțe doar în partea reducerii pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în baza art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, urmare a constatării încălcării dreptului inculpatului Medvițchi Ion privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 CEDO, lui Medvțechi Ion i-a

fost redusă pedeapsa stabilită sub formă de 12 ani închisoare, pentru perioada aflării în stare de arest preventiv din 06 decembrie 2019 până la 30 iulie 2020, cu 239 de zile.

În rest, sentința primei instanțe a fost menținută.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că deși inculpatul Medvițchi Ion, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond și în instanța de apel, vina în comiterea infracțiunilor incriminate nu a recunoscut-o, vinovăția acestuia este pe deplin dovedită prin probele prezentate de către partea acuzării, printre care declarațiile părților vătămate, declarațiile martorilor și documentele cercetate în ședința de judecată.

Instanța de apel a reținut că în speța dedusă judecării, și în raport cu argumentele invocate în cererea de apel depusă de către partea apărării, se constată cu certitudine că, asupra victimei s-a realizat latura obiectivă a infracțiunii de viol, și anume prin acțiunile inculpatului Medvițchi Ion, care a intrat în casa părții vătămate Xxxx Xxxx, a amenințat-o cu moartea, având un cuțit la el. Atunci partea vătămată a cedat în fața inculpatului și a fost de acord la orice acțiune, numai să nu-i curme viața.

În acest context, instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele apelului precum că la caz toate probele puse la baza sentinței de condamnare sunt indirecte, deoarece majoritatea martorilor audiați în ședința de judecată au confirmat spusele părții vătămate Xxxx Xxxx, or martorii Cerneva Ioana și Strîmbovschi Vasile au declarat, că partea vătămată Xxxx Xxxx a venit la ei și le-a povestit că o persoană mascată a pătruns în casa ei, a violat-o și i-a cerut bani. Circumstanțe recunoscute la faza de urmărire penală inclusiv și de către inculpat.

Totodată, instanța de apel a atestat că nu poate fi achitat inculpatul din motiv că în urma efectuării expertizelor judiciare nu s-ar fi stabilit careva urme papilare, celule vaginale, sânge, spermatozoizi ce i-ar aparține lui Medvițchi Ion, iar aceste rapoarte nu au nici un suport juridic pentru învinuirea și condamnarea lui Medvițchi Ion, or aceste probe sunt luate în considerare inclusiv cu declarațiile martorilor și părții vătămate pe dosar, fiind constatate alte circumstanțe importante care au servit la constatarea cu certitudine a vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 171 alin. (1) Cod penal.

Ce ține de episodul comiterii tâlhăriei, instanța de apel a constatat că vinovăția inculpatului a fost dovedită pe deplin, inclusiv fiind demonstrate și circumstanțele agravante identificate la comiterea acesteia, or, inculpatul Medvițchi Ion, având pe cap o cagulă special adaptată în acest scop, a pătruns în casa părții vătămate Xxxx Xxxx și a amenințat-o cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătate cu un cuțit de bucătărie, cerându-i să-i predea banii pe care îi are, și în scopul înfrângerii

voinței, i-a aplicat acesteia mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste corp, precum și înțepături pe mâna dreaptă.

Prin raportul de expertiză judiciară nr. 201912P0522 din 16.01.2020, la Xxxx Xxxx s-au depistat leziuni sub formă de trauma cranio - cerebrală cu două echimoze pe față, o echimoză pe lobul urechii stânga, comoție cerebrală; de asemenea o excoriație pe mâna dreaptă. Leziunile sus-indicate au fost produse prin acțiunea obiectului dur contondent (excoriație de pe mâna dreaptă a putut fi produsă și prin acțiunea vârfului obiectului ascuțit), iar, potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din 05.12.2019 și planșă fotografică, la cercetarea gospodăriei lui Cerneva Ioana din s. Xxxx, r-nul Xxxxxx, a fost depistată și ridicată o căciulă neagră cu trei găuri și fixate prin fotografiere urme de încălțăminte.

La fel, instanța de apel a menționat că scurta de culoare portocalie în care era îmbrăcat făptuitorul, precum și urmele de încălțăminte, depistate și fixate prin fotografiere, în cadrul cercetării gospodăriei lui Cerneva Ioana, potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din 05.12.2019 și planșă foto, au fost predate benevol de către concubina lui Medvițchi Ion, Arnăut Svetlana: o pereche de ciubote, o scurtă de culoare orange, o pereche de pantaloni de culoare suri.

De asemenea, în raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-5051 din 27.12.2019, este indicat că: „*Urma de încălțăminte nr. „IMG 9331”, fixată prin fotografiere în gospodăria Cerneva Ioana locuitoare a s. Xxxxx r-nul Xxxxx, în cadrul cercetării la fața locului la data de 05.12.2019, a fost creată cu încălțăminte de același tip, model și particularități ale desenului tălpii ca și încălțăminte, ridicată în cadrul cercetării la fața locului, de la Medvițchi Ion*”.

Ce ține de episodul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, instanța de apel a indicat că din materialele cauzei, rezultă că, după aplicarea violenței față de partea vătămată Movileanu Petru, care potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 201912D0157 din 08 octombrie 2019, au fost depistate vătămări corporale neînsemnate, Medvițchi Ion a urcat la volanul automobilului de model "Volkswagen Golf " cu n/î Xxxx, care-i aparținea victimei, și împreună cu fratele său, Xxxxxxx, care s-a urcat pe bancheta din față de lângă șofer, au plecat într-o direcție necunoscută. Ca ulterior, să se afle că, automobilul a fost deteriorat și părăsit de către aceștia, fiind depistat la intersecția drumurilor ce duc spre satele Hîrcești și Mînzătești din r-nul Ungheni.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorului Colenco Constantin, din motiv că declarațiile date de acesta în cadrul ședinței primei instanțe sunt în contradicție cu cele de la urmărirea penală, și acesta și-a schimbat declarațiile în ședința de judecată a primei instanțe cu scopul ameliorării situației inculpatului.

De asemenea, instanța de apel a apreciat critic și declarațiile date în ședința de judecată de către inculpatul Medvițchi Ion, care nu și-a recunoscut vina, comunicând

că la faza de urmărire penală a dat declarații de recunoaștere a vinovăției, deoarece a fost amenințat de către colaboratorii de poliție de la IP Ungheni. Însă, prin ordonanța din 10 iunie 2020 s-a dispus neînceperea urmăririi penale cu clasarea procesului penal înregistrat în Registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni cu nr. 7 din data de 28.05.2020 or, din analiza materialelor procesului penal s-a impus concluzia excluderii faptului aplicării tratamentului inuman sau degradant în sensul art. 3 al Convenției și art. 166¹ din Codul penal în privința lui Medvițchi Ion.

În acest sens, instanța de apel a notat că reieșind din analiza probelor expuse supra, declarațiile inculpatului nu sunt veridice, nu corespund realității, or, în ședința de judecată, apreciind probele administrate în cauza dedusă judecății, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, a fost demonstrată vinovăția inculpatului pe toate 3 capete de acuzare.

Astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de apelanți, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, că fapta prejudiciabilă a fost comisă de către inculpat, prin urmare, inculpatul Medvițchi Ion urmează să fie supus răspunderii penale și pedepsei penale, ținând cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal.

Instanța de apel a indicat că la stabilirea pedepsei, prima instanță corect a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite - două mai puțin grave și una gravă, de persoana celui vinovat, care la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, la locul de trai se caracterizează nesatisfăcător, anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Ungheni la 01 aprilie 2016 pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b), e) din Codul penal la 3 ani și 4 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 4 ani, a săvârșit infracțiunile respective în perioada de probațiune.

În continuare, instanța de apel a menționat că din materialele cauzei rezultă că, la data de 20.11.2020, Medvițchi Ion a depus plângere împotriva administrației instituției penitenciare, referitoare la condițiile de detenție care, conform Jurisprudenței Curții Europene a drepturilor Omului afectează drepturile condamnatului garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

Astfel, s-a stabilit că potrivit raportului anexat de către Instituția Penitenciară nr.13 - Chișinău, Medvițchi Ion în perioada din 06.12.2019 pînă la data de 30 iulie 2020, ultimul a avut statut de prevenit, aflându-se în această perioadă în stare de arest preventiv, iar dificultățile cu care s-a confruntat deținutul pe parcursul detenției sale în perioada 06.12.2019 -30.07.2020, au depășit nivelul inevitabil de suferință

inerent detenției și au atins pragul de severitate contrar articolului 3 din Convenție, aceste condiții fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în penitenciarul vizat.

Astfel, având în vedere că s-au adevărat alagațiile petentului privind condițiile inumane de detenție, luând în considerare totalitatea efectelor cumulative ale condițiilor generale raportate la caracteristicile individuale ale condamnatului, precum și intensitatea, gravitatea și durata încălcării, ținând cont de principiile proporționalității și echității, instanța de apel, în condițiile art. 385 alin. (4) și (5) Cod de procedură penală, a redus pedeapsa lui Medvițchi Ion sub formă de închisoare 12 ani, cu 239 zile - perioada aflării în stare de arest preventiv din data de 06 decembrie 2019 pînă la 30 iulie 2020.

4. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar la 04 iunie 2021 de către avocatul Vuico Angela în numele inculpatului Medvițchi Ion, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, art. 6 CEDO, solicită casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, iar cheltuielile judiciare în sumă de 31018 lei, să fie trecute în contul statului.

În argumentarea recursului, recurentul invocă motive similare cu cele invocate în cererea de apel, descrise la pct. 2.1. a prezentei decizii, și că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- instanțele de judecată au dat o apreciere incorectă probelor care au fost cercetate în cadrul examinării cauzei, iar instanța de apel s-a limitat doar la descrierea probelor, fără a le supune aprecierii cu o argumentare detaliată;

- în motivarea deciziei instanței de apel se menționează că inculpatul în cererea sa de apel a recunoscut vina doar în baza art. 188 Cod penal, apoi se menționează, că în ședințele de judecată inculpatul nu și-a recunoscut vina, în dispozitiv se menționează, că a fost admis parțial apelul avocatului Arabadji Maria în interesele inculpatului Medvițchi Ion, dar concret ce s-a admis la apelul dat nu s-a expus instanța de apel, deoarece apărătorul a solicitat achitarea inculpatului pe toate trei episoade, deci nu este clar ce a fost admis și ce s-a respins;

- instanța de apel eronat a interpretat apelul declarat de inculpat, deoarece inculpatul Medvițchi Ion prin cererea sa a solicitat reducerea termenului de pedeapsă în baza art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, urmare a constatării încălcării dreptului său privind condițiile de detenție, garantate la art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței

CEDO, făcând trimitere și la sentința Judecătorei Ungheni din 01.04.2016 condamnat în baza art. 188 alin. (2) Cod penal, pe care vina o recunoaște, în schimb nu recunoaște vina în săvârșirea infracțiunii în baza art. 188 Cod penal din anul 2019 pe episodul cu XXXX XXXXX;

- cheltuielile judiciare în sumă de 31018 lei, urmează a fi trecute în contul statului, potrivit art. 229 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală;

- atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au respectat cerințele art. 101 Cod de procedură penală și nu au dat o apreciere cuvenită fiecărei probe din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al colaborării lor, nerespectând prevederile legii;

- la stabilirea pedepsei inculpatului Medvițchi Ion s-a încălcat dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 19 Cod de procedură penală, art. 6 CEDO.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Cu referire la afirmațiile recurentului, procurorul invocă că instanța de apel just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corespunzător, corect a menținut sentința primei instanțe, prin care a fost constatată vinovăția inculpatului Medvițchi Ion pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (1), 188 alin. (2) lit. c), d), e), 192¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal.

Totodată, notează că recurentul își motivează contestația pe dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probator, nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Mai indică că, argumentele invocate în cererea de recurs au constituit obiect de examinare în instanța de apel și cărora instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427

Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că potrivit textului recursului, recurentul invocă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal atestă că temeiul de recurs și motivele invocate de recurent în argumentarea recursului nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, Colegiul penal notează că temeiul de recurs invocat de recurent prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin prisma aspectelor indicate de acesta, că: "*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*", în prezenta speță nu s-a confirmat, or prin hotărârea adoptată instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelurile declarate de avocatul Arabadji Maria în numele inculpatului Medvițchi Ion ce țin de vinovăția acestuia în comiterea infracțiunilor incriminate, precum și aplicarea prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia sa (f.d. 191-212, vol. III).

La fel, Colegiul penal conchide că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de casare parțială a sentinței primei instanțe doar în partea reducerii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Medvițchi Ion în baza art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, i s-a redus pedeapsa stabilită de 12 ani închisoare, pentru perioada aflării în stare de arest preventiv din data de 06 decembrie 2019 până la 30 iulie 2020, cu 239 zile.

În acest sens, se atestă că instanța de apel nu a comis vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate, iar motivarea soluției corespunde dispozitivului deciziei atacate.

De asemenea, ce ține de argumentele recurentului descrise la pct. 4 a prezentei decizii, se conchide că recurentul primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea

probelor de către instanța de apel, însă instanța de recurs ordinar la aceste motive a recurentului atestă că nu pot fi acceptate, or din conținutul deciziei instanței de apel rezultă cert că toate probele administrate în prezenta cauză penală au fost apreciate de instanța de apel prin coroborare între ele, conform prevederilor art. 27, 101 Cod de procedură penală, fără a admite careva erori de fapt sau de drept, la acest aspect instanța de apel s-a expus în decizie cu privire la motivele respingerii argumentelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, respectând rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală.

La fel, ce ține de criticile recurentului, precum că: "*în motivarea deciziei instanței de apel se menționează că inculpatul în cererea sa de apel a recunoscut vina doar în baza art. 188 Cod penal, apoi se menționează, că în ședințele de judecată inculpatul nu și-a recunoscut vina, în dispozitiv se menționează, că a fost admis parțial apelul avocatului Arabadji Maria în interesele inculpatului Medvițchi Ion, dar concret ce s-a admis la apelul dat nu s-a expus instanța de apel, deoarece apărătorul a solicitat achitarea inculpatului pe toate trei episoade, deci nu este clar ce a fost admis și ce s-a respins*", Colegiul penal verificând conținutul deciziei instanței de apel, atestă că nu pot fi acceptate, or în dispozitivul deciziei instanței de apel (f.d. 184-185, 212, vol. III) este specificat clar, că au fost admise parțial apelurile declarate de inculpat și avocat în numele ultimului, și casată parțial sentința primei instanțe, **doar în partea reducerii pedepsei** și cu pronunțarea în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, conținut ce corespunde pe deplin cu motivarea instanței de apel din partea descriptivă a deciziei atacate în care sunt reflectate motivele de respingere a alegațiilor apelanților prin care aceștia și-au manifestat dezacordul și cu condamnarea inculpatului Medvițchi Ion pentru comiterea celor 3 infracțiuni incriminate acestuia. În rest, sentința a fost menținută.

Cu referire la critica recurentului, precum că "*cheltuielile judiciare în sumă de 31018 lei, urmează a fi trecute în contul statului, potrivit art. 229 alin. (1), (3) Cod de procedură penală*", Colegiul penal consideră că nu poate fi acceptată or un asemenea motiv nici nu a fost invocat în cererea de apel și astfel nu mai poate fi invocat în cererea de recurs ordinar, conform prevederilor art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, or instanța de apel urma să se expună asupra lor dacă era invocat.

Totodată, Colegiul penal notează că plata cheltuielilor judiciare se determină de instanțele de judecată conform prevederilor art. 227-229 Cod de procedură penală, ținând cont de starea materială a inculpatului sau a persoanelor care se află la întreținerea acestuia, după cum s-a procedat corect și în prezenta speță, or inculpatul Medvițchi Ion sau apărătorul său nu au prezentat probe că acesta s-ar afla în insolvență sau că plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea sa, este tânăr - a.n.

1998, ce denotă că este capabil de a munci și a achita cheltuielile judiciare specificate în speță.

La fel, Colegiul penal respinge alegațiile recurentului, precum că "*la stabilirea pedepsei inculpatului Medvițchi Ion s-a încălcat dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 19 Cod de procedură penală, art. 6 CEDO*", or din conținutul deciziei instanței de apel, rezultă cert că instanța de apel a luat în considerare circumstanțele relevante cauzei la individualizarea pedepselor stabilite inculpatului Medvițchi Ion în baza art. 171 alin. (1) Cod penal de 4 ani închisoare, art. 188 alin. (2) lit. c), d), e) Cod penal de 8 ani închisoare, art. 192¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal de 3 ani închisoare, pentru ultimile două infracțiuni la limitele minime a sancțiunilor prevăzute în Codul penal pentru săvârșirea infracțiunilor respective, fiind ținut cont și de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 7, 75 Cod penal, de cerințele prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal, în vederea realizării scopului legii penale, de restabilire a echității sociale, corectare și reeducare a inculpatului Medvițchi Ion, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Astfel, Colegiul penal atestă că aceste prevederi legale au fost raportate just la circumstanțele cauzei penale și la personalitatea inculpatului Medvițchi Ion, căruia i-a fost stabilită o pedeapsă echitabilă pentru concurs de infracțiuni în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, și prin cumul de sentințe în temeiul art. 85 Cod penal de 12 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Mai mult, Colegiul penal nu identifică incidența încălcării art. 19 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, prin prisma acestor critici a recurentului.

De asemenea, Colegiul penal consideră neîntemeiate argumentele recurentului, precum că "*instanța de apel eronat a interpretat apelul declarat de inculpat, deoarece inculpatul Medvițchi Ion prin cererea sa a solicitat reducerea termenului de pedeapsă în baza art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, ..., făcând trimitere și la sentința Judecătoriei Ungheni din 01.04.2016 condamnat în baza art. 188 alin. (2) Cod penal, pe care vina o recunoaște, în schimb nu recunoaște vina în săvârșirea infracțiunii în baza art. 188 Cod penal din anul 2019 pe episodul cu XxxX Xxxxx*", or instanța de apel la examinarea apelului declarat de inculpatul Medvițchi Ion și la soluția adoptată de admitere parțială a acestuia anume în partea solicitării de reducere a pedepsei în baza art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, (f.d. 141, vol. III), fiind respinse printr-o argumentară clară și detaliată alegațiile apelantului privind nevinovăția sa în comiterea infracțiunilor incriminate.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că instanța de apel a reținut just ca demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului Medvețchi Ion în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 171 alin. (1), 188 alin. (2) lit. c), d), e), 192¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, iar obiecțiile recurentului reprezintă doar opinia subiectivă

greșită a acestuia, or nu se identifică vreun temei de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele invocate de acesta.

Astfel, Colegiul penal, având în vedere veridicitatea argumentelor instanțelor ierarhic inferioare în motivarea soluțiilor adoptate și în virtutea corectitudinii acesteia și pentru a evita repetări inutile, conchide că o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârile atacate sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Vuico Angela în numele inculpatului Medvițchi Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Medvițchi Ion XXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **09 decembrie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena